

"Het licht van uw gelaat"

Zaterdag 27 februari 2021

Thema week 1: "Laat..." (Psalm 4:7): loslaten

Deze week laten wij toe dat in ons wortel schiet wat tijdens de Aanloop in ons is beginnen te groeien. God toelaten in ons leven is God laten doen. Dat betekent vaak: loslaten, achterlaten, de teugels uit handen laten... niet om slaafs, beklemd en zielig te leven, maar juist vrij, ruim en gelukkig! Want God haalt steeds het beste in ons naar boven.

Begin van het gebed

Langzaam open ik mijn handen: Heer, wees mij nabij.

In gedachten plaats ik mij bij Jezus in de woestijn.

In stilte vraag ik: Heer, laat mij bij U blijven.

Bijbeltekst voor vandaag, zaterdag 27 februari: Matteüs 5:44-45

Heb je vijanden lief en bid voor wie jullie vervolgen, alleen dan zijn jullie werkelijk kinderen van je Vader in de hemel. Hij laat zijn zon immers opgaan over goede en slechte mensen en laat het regenen over rechtvaardigen en onrechtvaardigen.

Gebedsuggesties bij de bijbeltekst van de dag

Jezus was werkelijk een kind van zijn Vader want Hij bad voor wie Hem vervolgden en kruisigden: Hij probeerde hen te begrijpen, in hun schoenen te staan en hen lief te hebben, want niemand is uitgesloten uit Gods liefde, die zo natuurlijk schijnt als de zon en die als regen allen doordrenkt. Durf ik zo lief te hebben? Durf ik dit te vragen? Durf ik zo voor Jezus te kiezen, als mijn weg, mijn waarheid en mijn leven?

Einde van het gebed

Wie of wat geeft mij vandaag een duwtje in de rug? Welk hemels Woord maakt mij vruchtbaar? In stilte dank ik de Heer voor dit moment samen. Ik bewoon de stilte met mijn vragen en blijf luisteren naar zijn stem. Ik spreek vertrouwelijk met Hem zoals ik met een vriend spreek. Tussen ons hoeven er geen geheimen te zijn. Ik sluit mijn gebed eenvoudig af: Barmhartige God, naar de woestijn gedreven in uw Zoon,

Gij geeft uzelf als enige ware weg ten leven.

Wek in ons uw Geest om uw weg te kunnen gaan. Amen.

Terugblik op Week 1

Laat ik mij vooruitduwen, ook naar de woestijn, waar het moeilijk is, waar ik op mijn honger blijf zitten, waar ik onvruchtbaar ben? Ik schrijf kort op wat mij heeft geraakt - een woord, een zin, een gedachte - en hoe ik mij erbij voelde: onrustig, vredevol, gelukkig, dankbaar, verdrietig, angstig, opgelucht, troosteloos, vertrouwend? Wat ging moeilijk? Waar was het dor? Wat werd ik gewaar in die woestijn? Heb ik kunnen loslaten? Hoe voel ik me nu?

Op het einde van deze Eerste Week neem ik de tijd om dankbaar opnieuw te ontvangen wat ik deze week, of sinds het begin van de veertigdagentijd, heb gekregen en opgeschreven: kan ik er een rode draad in ontdekken, een richting, een duwtje in de rug? Wat heb ik kunnen loslaten? Of wat zou ik graag kunnen loslaten en breng ik nu eenvoudig voor Hem? Wat zou ik Hem nu willen vragen? Is er iets dat God in mij zou willen verdiepen? Tot wat roept God mij nu concreet op? Samen met al de anderen die deze veertigdagentijd bidden vat ik deze week samen en kijk ik hoopvol uit naar de volgende week: "Laat het licht van uw gelaat over ons schijnen" (Psalm 4:7).